

I tabellerne er til den langfristede gæld henregnet prioritets- og obligationsgæld, sparekasselån, lån fra Finansieringsinstituttet for industri og håndværk samt enkelte andre lån, hvor det af regnskabet klart fremgår, at det drejer sig om gæld af langfristet karakter. I betydelig udstrækning er der altså i begrebet „langfristet gæld“ medtaget lån med en væsentlig kortere løbetid end den, der er sædvanlig for lån fra realkreditinstitutterne.

Tabel 3 bygger på den statistik, som Finansieringsinstituttet for industri og håndværk indsamler vedrørende finansiering af de investeringer, hvortil instituttet har givet lån. Tallene er gengivet som en sammenstilling af investerings- og finansieringsposterne samt en procentfordeling af finansieringen. Det bemærkes, at investeringssummen på 1916 mill. kr. svarer til 17-18 pct. af industriens samlede investeringer i fast ejendom, maskiner og værktøj i den 6-års periode, som tabellen gengiver.

Som for landbruget gælder, at forsikringselskabernes direkte udlån i industri- og håndværksejendomme har været forsvindende.

Tabel 3.

Finansiering af investeringer, hvortil Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk har ydet lån i årene 1963-68.

	mill. kr.	pct.
Realkreditlån	558	29
Spk. og forsikringselskabslån	81	4
Finansieringsinstituttet ..	462	24
Bankkreditter og lån	55	3
Statsgaranterede lån	42	2
Maskin- og leverandørkreditter	80	4
Egenkapital	638	34
Investeringssum i alt	1.916	100

Om formen for långivning (lånetyper) til landbrug og industri/håndværk henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 29 og 30, hvori er givet en oversigt over lånegrænser og løbetider for lån til de pågældende erhverv samt en redegørelse for udlånsvirksomheden i Dansk Landbrugs Realkreditfond og Finansieringsinstituttet for industri

og håndværk. Den ikke-institutionelle långivning, der ydes til de 2 sektorer, er gennemgående meget kortfristet.

Spørgsmål 31.

Er der efter ministerens opfattelse behov for, at der i lovteksten eller i tilknytning til denne gives regler om mindretalsbeskyttelse ved sammenlægning af realkreditinstitutter?

Boligministerens svar (af 12. maj 1970).

Det fremgår ikke af spørgsmålet, om der sigtes til nogen bestemt gruppes (de ansattes, låntagernes, obligationsejernes) interesser, men der synes ikke på forhånd særlig risiko for, at en sammenlægning af foreninger skulle indebære, at et mindretals berettigede interesser vil blive gået for nær.

For foreningernes personale gælder, at vilkårene for indgåede kontrakter om ansættelses- og pensionsforhold må overholdes, men sammenlægningerne kan — på samme måde som ved sammenlægning af f. eks. pengeinstitutter — berøre de enkeltes arbejds- og avancementsforhold.

De nuværende låntageres og obligations-ejeres forhold berøres i princippet ikke af sammenlægningerne. Deres rettigheder og forpligtelser gælder i forhold til bestemte serier, som ikke forudsættes ændret. For de potentielle låntagere gælder, at det er tanken at søge sikret en mulighed for at henvende sig i mindst 2 foreninger. Som led i godkendelsen af foreninger forudsættes påset, at der finder en hensigtsmæssig tilrettelæggelse sted af institutternes udlånsområder og udlånsadgang.

De praktiske problemer i forbindelse med sammenlægningen af foreninger påregnes i øvrigt løst ved indbyrdes frivillige forhandlinger mellem de interesserede foreninger.

De stillede spørgsmål må ud fra de anførte betragtninger besvares benægtende.

Spørgsmål 32.

På baggrund af de tilkendegivne hensigter om at friholde det almennyttige byggeri for de påtænkte begrænsninger af finansieringsmulighederne ønskes oplyst, om det sociale byggeris låneadgang i forbindelse med grundkøb er blevet begrænset gennem nationalbankens regulering af bankernes udlånspolitik.